ఆంధ్రభూమి వినోదవార్తాసంచిక
ఆదివారం 13-2-1977

మధుర రాగం

—పూరి బాలరాజు

"ఇరవై"

"అంటే"

"అవు"

"అవు"

"ఇదేర"

"ఇదేర"

పాఠం చెబుతుంది పద్మ. ఆమెదిక్కి నట్లు అంటున్నామనాలుగేళ్ళగోవి చెబుల పైపు ద్వారాంబిన్నమవో వచ్చినఅలికి పైవాతం చెబుతున్న పద్మ అటుపైపు చూచింది. మోహన్ నలబటుండటం కన బడింది. వెంటనే లేచి నిల్చొని "నమస్కారం" అంగినినయంగా. భుజంయు కొంగు సవరించుకొంటూ.

"నమస్తే! కూర్చోండి" అన్నాడు మోహన్. ఆమె నేలమీద పరుచున్న చిరుతాన పీట కూర్చొన్న గోపిముందు కూర్చొంది.

"ఏలా ఉన్నావింటూగోపి! చదువు తున్నావా? మొండికేస్తున్నావేమైనా?" అడిగాడు మోహన్.

"అబ్బే! అదేంలేదు. బాలాబుద్ధి వంటుంటుంటా చదువుతూనే. బాలా చురు కైనవాడు బాబా" అంది పద్మ మందహాసంతో. గోపి అంతదాకా వంటలమ్మ చెపిన పాఠాన్ని పట్టెపెట్టున్న తీరుకు "మోహన్‌కు కాస్త్రత్వ్రత్తి అని పించింది.

ఏమిటో రోజూ వీడితో పోరు పడ్డేక వచ్చేట్లుండేది. ఈరుధ్యమీదు పద్మార మాన్పు దాగనే కనబడుతుంది. వాడి ఒక్కడిని గూర్చే నాదిగలు. కాసి ప్పుండి. కేరేజ్" నిరాశ-నిస్పృ హలతో కూడినముఖవర్ణంతో అంటూ చిన్నగా అడుగులేస్తూ గదిదాటిపోయి పోయాడు మోహన్.

"వాడి ఒక్కడిని గూర్చే నాదిగలు" అన్న మోహన్ మాటలు ఆమెలో ప్రతి ధ్వనించి నట్లయింది. అతడి నిరాశ-నిస్పృహల అంతర్యం ఏమిటో అర్థం కాలేదు. ఇలా అనిపిం. తన కొత్తేమలాదు. ఇప్పుడు మాత్రమే కాదు. ఇంతకు పూర్వమే కొన్ని సార్లు ఇలా అనిపించింది. ఆమెకు. మొదట తటస్థపడి చెప్పుతూనే నన్నే ఎవరేమనుకుంటుందో అని ఆలోచించి తనను తాను నిగ్రహించుకొని ఆమె ఆలోచించింది. పద్మ పర్యంతం చూసి మనుసాటి నుండి వెళ్ళిపోయాడు. మొదట్లో అతను ఏమనుగా కనబడితే తనమీద చూపులు నిలిపితే భయం కలిగేది. మనసు అదోలా అయ్యేది. తరువాత ఎందుకో ఆ భయం అనుమానం స్థానాన్నే అతనిమీద గౌరవం ఏర్పడింది. పట్టాచేసి రెండు నిమిషాలే, మాటు నిమిషాలో అయినా కల్లారపటం లేదన్నట్లుగా పట్టాచదవం అతనిమీద గౌరవభావం కలుగుతానికి కారణమయింది. వయస్సు ఇప్పైకి మించిలేవుతాని అతని మొహంలో ఏవో ఏమాదవ్యాయలు-ఎప్పుడూ ఏదోఆలోచిస్తు న్నట్లు ఉండడం చూస్తుంటే దాహ్య ప్రపంచంలో నివసిస్తూ అంతర్ముఖుడై ఉండే యోగిలా కనబడేవాడు. ఆవిధం గానూ నిన్నటు తనకు తెలియకుండానే జాలిభావం వేస్తుంది. అంతంత యింటిలో అతను, గోపి, ఒక నౌకరు తప్ప మరెవ్వరూ ఉండరు. నౌకరుకు బాధా ఒకటే రెండు చూస్తు హెచ్చరించి నట్లుగా అడిగిందిపాపా, "మోహన్ అలా ఉండటానికి కారణమేమిటనా?" వాడూ ఏమోఅని తప్పించుకున్నాడు. గోపిని "మీ అమ్మేది బాబు" అంటే. వాళ్ళ ఊరివెళ్ళింది. వస్తుంది" అంటాడు తప్ప వాళ్ళ ఊరేమిటి, తల్లిపేరేమిటి? ఏమీ తెలియదు. పరిస్థితి అగమ్య గోచరంగా అనిపించింది పద్మకు.

"బేబీ! ఇదేమిటి" అని గోపి అరుపులతో ఆమె ఆలోచనలు అంత రాయం కలిగింది. గోపి బాదేమా పద్మ తీసి "తాగేటికి పాలకంటాలు నాకు"మనిగాది రేపే పద్మా." అంది పద్మ.

"ఉ' అన్నాడు గోపి అంగేవాలను కొని. పుస్తకంమీద అర్థచేతి వదిలి తండ్రి పద్దిరు పరిగెత్తాడు గోపి. చేతి నిండియారంలో మైం చూసుకొని యింటి ముఖం పట్టింది పద్మ.

నిదురగావచ్చి నిల్చున పద్మను చూస్తూనే "కూర్చోండి" అన్నాడు మంచం మీద నుదురొని. నవలపట్ట రగ్గుకప్పుకున్న మోహన్. ఆమె ముఖం మీది కొంగును సరిగ్గా సవరించుకుంటూ ఓకుర్చీలో కూర్చుంది.

"ఏం ఇలా వచ్చారు" అడిగాడు నీరసంగా మోహన్.

"మరేంలేదు." మీకు దాగా జ్వరం వచ్చిందని గోపి చెప్పాడు ఎలా ఉంటో చూదామని వచ్చాను" అంటిపద్మ

"పర్వాలేదు"ముక్తసరిగా అంటూ. బలహీనంగా నవ్వాడుమోహన్

డాక్టర్‌ను పిలిపించారా " అడిగింది పద్మ

"లేదు. అదేతగ్గుతుంది"

"అరే! నేను పిలుస్తానుండండి"లేవ బోయిందామె.

"పద్మగారూ! మీకేం కంగారుపడ కండి! కూర్చోండి" అన్నాడు. అతని మాటల్లో ఏమాత్రం ఉత్సాహంకాని, ఆసక్తిగాని కనబడలేదు.

"దాదపదేళ్ళకు దానను తొలగించు కోనేందుకు అవకాశం ఉండిమాడ మౌనంగా ఉండటం నమంజసమేనా" అంది పద్మ.

నమంజసమే! కాని యిప్పుడంతగా అవసరం లేదంటున్నాను"

అతను మాట్లాడుతూనే ఉన్నాడు. పద్మ మాత్రం అతని మనస్తత్వం చదవడంలో నిమగ్నమై పోయింది.

"పద్మగారు" పిలిచాడు అంతదాకా తను చెప్పుతున్న మాటలు వినడంలేదని గ్రహించిన మోహన్.

ఆలిక్షాటుతో చూసింది పద్మ.

"దాహంగా ఉంది. కాస్త అగ్గాసుతో మంచినీళ్ళందిస్తారా! మరోలా భావించు కోకపోతే!"అడిగాడు మోహన్.

పద్మ లేచింది. టేబుల్ మీదున్న కూజాలోని నీళ్ళు ప్రక్కనేఉన్న గ్లాసు లోకి వంచి, నీళ్ళగ్లాసును అందించింది. రగ్గును పక్కకు జరిపి గ్లాసందుకొని తాగబోయాడు.గ్లాసును గట్టిగా పట్టుకొనే శక్తిలేదా లేదు సరిగా! చేయి-చేతి లోని గ్లాసు వణుకుతుంటే చిన్నగా గ్లాసును నోటి వద్దకు తెచ్చాడు. రెండు గుటకలు నీళ్ళు తాగగానే పోర పడ్డాంది నీళ్ళపట్టుమీదకు తొలికాయిమోహన్‌కు దగ్గు రావడంతో.

పద్మ వెంటనే అతని చేతిలోని గ్లాసును పట్టుకుంది "అరెరె" అంటు ప్రక్కనే ఉన్న టవల్‌తో మొహం తుడవ బోయింది. అతను ఏమనలేక మంత్రించిన బొమ్మలా చూస్తుండి పోయాడు. అతని మొహం చేతికి తగల గానే నివ్వెర్లు చేయి పెట్టినట్లయింది ఆమెకు.

శరీరం యింత వేడిగాఉన్నా అంత నిర్లక్ష్యంగా అతను ప్రవర్తించినతీరుకు ఆశ్చర్యపోయిందిపద్మ అతన్నిచూస్తుంటే ఏమనాలో బోధపడ్డేదు పద్మకు. అతను తేరుకుని ఆమెనుకాపోమన్నాడు. ఆమె కేలులు మీదున్న పళ్ళరసం నిండి ఉన్న గ్లాసునందుకొని అతని నోటికం దిన్నబోయింది. అతను లేవబోయాడు కానీశక్తిలేకపోయింది.ఆమె ఎక్కువగా ఆలోచించలేకపోయింది. అతని తల ప్రక్కన చేతిమీంది కాస్త మైకిలేపుకొ అతను నోటికి గ్లాసందించింది.పళ్ళరసం క్రాగాడు మోహన్. "థాంక్స్!" అన్నాడు మెల్లగ.

పద్మకు అతన్ని బలంగా పట్టి పెట్టాలనిపించటం లేదు. రాత్రయిన పిలిస్తే రానుంటుందను కుంటుంది. మెలుకువ నాకయిన పట్టి. మోహన్ అస్వస్థతతం తెలిసిన రాత్రయిన పిలుచుకు వస్తుంది. కానీఇప్పుడా డాక్టర్ రావడం మోహన్‌కు బరికిలేదు క్రిస్టియన్ ప్రాణిమ్ మళ్ళీరోజుకు వచ్చింది.

"మోహన్! యింకెప్పుడు పొడిపించు కోవటానికేనా బయలుదేరావు డాక్టర్. మరో గిన్నుమో మాయిల్లాంటి బలిష్ఠు లౌదగినంతవుడు ఇలా నీ కా పని పూచుకు గుర్తుకేగేలా" అన్నాడు కిరసనాలా మోహన్.

పద్మ ఆశ్చర్యపోయింది అను కోకుండా అతని నోటిగుండా వెలువడ్డ (మిగతా నవ పేజీలో)

దీక్ష

జన్మిస్తాను నేను
కొండల్లో నదిలా కాదు;
మేనుని గుండెల్లో నక్షత్రపు బొట్టులా!
ఎదుగుతాను నేను
ఉత్తరంలో హిమాలయాల్లా కాదు;
నవనగుండెల్లో మమతల్లా సమతలంగా!
పాడుతాను నేను
కోవెల్లమీది కోకిలలా కాదు;
నీవ ప్రాణదయం అనురాగంలా ఆకాశంలో!
బాగుంటాను నేను
బంగారపు నగలో వజ్రంలా కాదు;
వజ్రం రాపిడిలో వాడిలా వేడి వాడిలా!

—చిమునగుంట జగదీశ్వర్

ప్రకృతి సిద్ధమైన అమృత లింగం

యాత్రా అమరనాథస్య పుణ్యం శుద్ధిబవాప్నుయాత్

దాహ్యాభ్యంతరశుద్ధిని చేసే లింగమిది పరమే

ఇక్షుర సంపాన్నిత్యతేజం శివదాయి మమృతేశ్వరం

సయాతి శివసాయుజ్యమతో మానవో జాయతే

అంటూ ప్రాచీన శాస్త్రగ్రంథాలు అత్యద్భుతమైన గుహాలయం అమర నాథ క్షేత్రమహిమను కీర్తిస్తున్నాయి. అమృత మానవులకు యోగ్యాభ్యంతర శుద్ధిని కలిగిస్తుంది. ఆ శివలింగాన్ని పుణ్యం పుణ్యమై అంటూ ఇంతకు శివమాయ శ్వాన్ని ప్రదానిస్తుంటే శ్రద్ధాభక్తి శుద్ధిని కలిగిస్తుంది. ఆ శివలింగాన్ని పుణ్యం అంటూ ఇంతకు శివమాయ శ్వాన్ని ప్రదానిస్తుంటే శ్రద్ధాభక్తి

(మిగతా నవ పేజీలో)

"పంచేంద్ర"

భగవత్తత్త్వ మిక్కడిదే. ఒక్కొక్క పర్వదినమొక్కక్క భగవదంశ పర మార్థమును ప్రదర్శించునట్టిది. పరమే శ్వర పారమ్యమునకు బ్రహ్మవిష్ణులు సైతము శిరస్సాగ్గిన మహత్తర పర్వ దినమే మహాశివరాత్రి.

సంవమాతాత్మకమైన ప్రపంచమును తనలో లయము(లీనము) గావించుకొను పరమమహేశ్వరునివవిత్రమైన ఓంకార శివాయ యను పంచాక్షరీనామ స్మరణ మొనర్చి సర్వులు మోక్షప్రాప్తి నందు కొనగల పైభవదినమిది. వానరప్రాయు డైన నరుని నరోత్తమునిగా, నవ్య దివ్యునిగా దీపింప జేయగల మహా శివరాత్రి ప్రాశస్త్యమును గూర్చి స్కాంద పురాణాంతర్గతమగు సీ ఖాన సంహితలో 336 అనుష్టుప్పులతో నభిభా షింప బడినది.

"పంచేంద్ర శివరాత్రి పర్వదిన ప్రాశస్త్యము"

"పంచేంద్ర శివరాత్రి పర్వదిన ప్రాశస్త్యము" అనునది పంచ ఇంద్రియ సంబంధమైనది. పంచేంద్రియ సంబంధమైన పర్వదినమిది. పంచేంద్రియ సంబంధమైన పర్వదినమిది. పంచేంద్రియ సంబంధమైన పర్వదినమి

మధుర రాగం

(శివ పేజీ తరువాయి)

కోపాలకు ఆతని మాటల కర్థం బోధ పరచేడు. తాని మానసింగా బాధ పడ్డట్లు అర్థం చేసుకుంది. ఆ సమయంలో విషయం అడిగి తెలుసుకోవడం సులభమనిపించింది. వెంటనే అంది "ఏమండీ! ఇన్ని రోజులుగా, ఈ యింటికి నేను వస్తున్నాను. ఏనాడు మీగురించి నేనేం అడగలేదు. ఈనాడు ఎన్నో వార్త నుండి అడగాలనుకున్న విషయం అడిగేందుకు తగిన సమయం ఇదనిపిస్తోంది. దయచేసి నేను అడిగే దానికి సమాధానం చెప్పండి" గుండెల్లో ఒకవిధమైన ఇంకు కలిగిన వైతే అదే అపుతుంటున్న ధైర్యంతో అడిగింది పద్మ. ఏమీటన్నట్లు చూసాడు మోహన్.

"ఎప్పుడూ మీలో మీరు దేనిని గురించో బాధపడుతుంటారు. మీరు మాట్లాడేది కొద్దిగే అయినా అందులో పూర్తిగా నిజాలాహమే! ఎందుకలా అంటారు?" అమె దొంకతిరుగుడుగా అడగనిష్టంలేక సూటిగా అడిగింది.

ఎప్పుడూ అమె అడుగుతుందని ఊహించని మోహన్ కాస్త షాక్ తిన్నట్లుగా చూసాడు. ఏనాడో భావాలు స్మృతులు ఆతనిచుట్టూ నర్తించాయి. గుండెల్లో అగ్నిపర్వతం ప్రజ్వలించి నట్లనిపించింది. నీటిలుండి బయటకు వస్తి చేపలా గిలగిల్లాడాడు. తనచుట్టూ నిర్గ్రహించుకున్నాడితి కష్టంగా. ఆనవు యంలో పద్మ ఒకదేవతలా కనిపించింది తనికి! మనస్సులో తను పడుతున్న మనోవేదనను విప్పి అమె ముందుంచాలనిపించింది.

"మీకభ్యంతరం లేకుంటేచెప్పండి మీదాదలో పాలుపంచుకోడానికి నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను" అంది అమె ఆతనిలో జరుగుతున్న మార్పులను తడుపుతూ.

ఆ త్మీయానురాగాలు ఉట్టిపడే స్వరంతో అన్న అమె మాటలు ఆతనిలో కొలకరి జల్లు కురిసినప్పటి ఆనందం వేసింది. వసంత ఋతువులో కూసిన కోయిల కంఠ మాధుర్యంలా వినిపించింది. అంతదాకా తనలో రగులుతున్న ఆవేదనకు అంతరాయం కలిగినట్లయింది.

"పద్మ" తనకు తెలియకుండానే సంబోధనచేసి సారీ అన్నాడు వెంటనే. "పర్వాలేదు. చెప్పండి. మరలాగే పిలిచిన నేనేమి అనుకోను" అంది పద్మ.

"చెప్తాను, చాలారోజుల తరువాత నీలాంటి వారు కనిపించడం. ఆత్మీయతతో మాట్లాడడం ఎవరూ చేయలేదు నన్నో పిచ్చివాణ్ణిగా ఎపుకట్టిన పిళ్ళ మధ్య నేను మెలగాలంటే ఎలాగోఅని పించేది. అందుకే ఎవరితో మాట్లాడాలన్న - ఎక్కడ డక్కైనా పెట్టాలన్న మనసు ఒప్పేది కాదు. ఈరోజనాకెంతో సంతోషంగా ఉంది. చాలు నీలాంటివారు ఒక్కరుంటేచాలు" అంటూ కళ్ళుమూసుకున్నాడు మోహన్ కాస్సేపు. అమె టేబుల్ మీదున్న ఫ్యాన్ స్విచ్ వత్తింది ఫ్యాన్‌చక్రం తిరగడం మొదలెట్టగానే చల్లగా గాలి వీచసాగింది. మోహన్ చల్లగా కళ్ళువిప్పి-

"పద్మా ఎందరిలాగో నేనూ జీవితం సుఖమయం చేసుకోవాలని అనాట పడే వాడిని. నాతల్లి తండ్రులు ధనవంతులు నేనప్పుడు అనుభవిస్తున్న ఈ వసంతాలకిలి అస్తిఅంతా వారి అన్నదే. నేను కేవలం బోగినేనేను వాళ్ళకు ఒక్కడినే సంతానం కావడాన నన్ను అల్లారు ముద్దుగా పెంచారు. పెద్దవాణ్ణి చేశారు. నాడిగ్రీ పూర్తయ్యాక నాకు వివాహం చేయలనుకున్నారు కాని నేను చదువుకునే రోజుల్లోనే ఒకమ్మాయిని ప్రేమించాను. అమె అందగత్తే! కాని పేద వాళ్ళు. అమె ఆత్మీయతానురాగాలతో మనసువిప్పి మాట్లాడుతుంటే నాకు యేగాలు కిణాలు గడిచినట్లయ్యేది. అమె మాటతీరు మనుతీరు-మనిషి పోలికా చాలామటుకు మొదటగా నేను నిన్ను చూసినప్పుడే కనిపించాయిం ఇలా అంటున్నందుకు నన్ను అపార్థం చేసుకోకు " ఆయాసంగా అన్నాడు మోహన్.

"ముందే చెప్పాను. నేనేం అనుకోనని. అనుకోతగినంత సమస్య కాదుకదా!" అంది పద్మ. మోహన్ పట్టి ఆరంభించాడు.

"నాపిళ్ళ ప్రస్తావన వచ్చినపుడు నాప్రేమవిషయం చెప్పాను అమ్మానాన్నలకు. మాఅమ్మకు డబ్బుఆచార వ్యవహారాల పట్టింపు ఎక్కువ, అమె కోరినట్లుగా డబ్బువిషయంతప్ప అన్నీ బాగానే ఉంటనింది. వేలుగుమ్మరించి పెళ్ళిచేసే శాహతు వాళ్ళకు లేదని ఎంతగానో చెప్పాను. మాప్రేమగురించి. బాగల గురించి వివరించాను. మానాన్నగారు అంగీకారం తెలిపినా అమ్మ పడనివ్వలేదు. అ అమ్మాయిని చేసుకున్నా ఈయింటి కడపదాటి లోకొచ్చిన తను ఆత్మహత్య చేసుకుంటానని మొండి కెత్తింది, తను ఒకసంబంధం చూసినట్లు వాళ్ళు దాదాపు ఇరవై-ఐదువ్వయివేలవరకు వరకట్నంయిచ్చేట్లు న్నారని ఆ సంబంధం చేసుకోమంది నా కావిషయం నచ్చలేదు. నేను వివాహం చేసుకుంటే ఆ అమ్మాయినే చేసుకుంటాను. లేకుంటే యిలాగే ఉంటానని చెప్పాను. ఆ సాయంకాలం అమెను కలిసినపుడు విషయం వివరించాను. అమెచాలాదాధ పడింది. నా నిర్ణయానికి సంతోషించింది తరువాత. వెంటనేకాస్తా భయపడుతూనే. మాప్రేమ హద్దులు మీరిన విషయంలో అమె గర్భవతి అయిందని, మూడోనెల అని తనను అన్యాయం చెయ్యొద్దనిఅంది.

నాకు ఆ విషయం ఏంటూనే షాక్ తిన్నట్లయింది. ఈ విషయం లోకానికి తెలిస్తే యింకా ఏమైనా ఉందాని పించింది. అన్యాయంగా ఒక అమాయకురాలిని అడిపోసుకోవడం తప్ప-అమెకు ఏమాత్రం సహాయం చేయదని పించిందినాకు, అదేసమయంలో మా రిజల్ట్స్ వచ్చాయి. ఇద్దరం పాసయ్యాం. ఉద్యోగానికనిపి ఉద్యోగానికి అప్లైచేస్తే యింటర్వ్యూతురమ్మని పిలుపువచ్చింది. నాకా అవసరం లేకపోయింది. కాని అమెవెంటపెళ్ళి హైదరాబాద్‌లో కొన్ని రోజులు ఉంటే బాగుంటుందనిపించింది. మాయిండ్లల్లో మేమిద్దరం కలిసివెళుతున్నామని తెలుసుకుండా ఓరాత్రి హైదరాబాద్ ప్రయాణమై అక్కడకు చెరుకున్నాము. ఇంటర్వ్యూకెళ్లొచ్చిన అమెకు ఉద్యోగం దొరికింది. హైదరాబాద్‌లో ఉద్యోగం. అందులో చేరింది. కొన్ని మార్పులు గడిచాయి. ఓ రోజు మా అమ్మా-నాన్నలు మేమున్న చోటుకు వచ్చారు. ఉత్తరం-పత్తరం లేకుండా. అందులో మాపుత్రన్ తెలుసుకొని ఎలా ఒప్పారో అర్థంకాక కాస్తా ఆశ్చర్యం-భయంలాంటివి కలిగాయి, రాగానే, నన్ను యింటికి రమ్మన్నారు. నాకెందుకో ఆ సమయంలో అమెను, బంటరిగా వదిలివారింటి కెళ్ళాలనిపించ లేదు. ఈ రోజో- రేపో అన్నట్లుగా ఉండింది అమెకాన్నుసంగతి.

నేను రానన్నాడుచెప్తే యిద్దరం బయటకు వస్తామని చెప్పాడు.

మా అమ్మ దాగాదాగ పడింది. అమెను చూసియిష్టమొచ్చినట్లుగా మా అమ్మ నించించింది. ఆనరాని మటలని నాన్నగారితో యింటికి చెళ్ళి పోయింది.

దారిలో అమె హృదయం దుక్కలయింది. ఒక్కోమాటఒక్కో శూలంలా గుచ్చుతున్న అమె పిలిచిల్లాడింది. అరాత్రే మగిట్లు వాణ్ణి ప్రసవించిన అమెకు గుండెల్లో నొప్పివచ్చి, నన్ను చూసి కన్నీరు కార్చింది.

అదాటున పనలుకుండా వెంటపడిని నన్ను మా అమ్మగారికి యిష్టమైన వివాహాన్ని చేసుకోమని, సుఖంగా జీవనం సాగించమని అంటూనే అమె కన్నుమూసింది. ఆ సంఘటన నాలో చిచ్చు రగిల్చినట్లయింది. బాబును తీసుకొని వెంటనే యిల్లుచేరాను. యింటికి రాగానే నాన్నగారు మంచంపట్టి ఉండడం కనబడింది. అమ్మ అంతకు కొన్ని రోజులక్రితమే నా కొరకనిమనో వేదన చెంది పనిపోయిందని తెలిసింది. నాతకను చూడాగానే నాన్నగారు నంతో షించారు. అనంతరోజు నాకు ఎక్కువ కాలంలేక పోయింది. ఓరోజు రాత్రి అకస్మాత్తుగా ఆయన కన్నుమూసారు. నాకెందుకో అప్పట్నుండి ఎవరిలో కలిసి ఉండాలన్నా మనస్కారాన్నేస్పదికాదు. బాబు పెరిగి పెద్దవాడవుతుంటే వాడి జీవితమైన సంతోషంగా గడిచిపోయేలా చేయాలన్న సంకల్పం తప్ప మరొకటి నాకుకలగడంలేదు. వాడు ఎన్నడైనా అమ్మ ఎక్కడుందని అడిగితే జవాబు చెప్పాలో తెలియక అసమయానికేదిలోస్తే అడిచెప్పడం జరుగుతుందికాని వాడు మనుష్యుల్ని అర్థంచేసుకొనే వయస్సొచ్చాక విషయం తెలుసుకొని యింత కాలంగానేను పైపిశుఅభిప్రాలను నామీద ఎలాంటివేరు భావమనిధాన్నుఫిక్కిరించు కొంటూతోననిపించిభయంవేస్తుంటేఇప్పు డప్పుడు" అంటూ ఆగిపోయాడు మోహన్ నిట్టూర్పువిడుస్తూ.

అంతావిన్న పద్మ అతని పరిస్థితికి వలించి పోయింది.

"పెద్దవాళ్ళ మూర్ఖత్వం-తరతరాలుగా వచ్చేవరకట్టు పిశాచం ఎంత మంది యువతీయువకుల పవ్వని జీవితాల్లో చిచ్చు రగిలిస్తుందో ఓజీవితం ఒక ఉదహరణ! ఇందులో మీతప్పేం లేదు. మీరుదాదపడుతూ కూచోవడం కూడ న్యాయంకాదు" అమె అంటుంటే మోహన్ అదోలా చూచాడు.

"ఇంతకూ ఆ అమ్మాయి పేరేమిటో చెప్పారుకాదు" అందిపద్మ.

"భారతి"

"భారతా!" అమాట అంటుంటే పద్మముఖ కవళికలు మారాయి, ఆ మార్పుకు మోహన్ ఆశ్చర్యం ప్రకటించాడు.

"నీకుతెలుసా అమెం" అడిగాడు వెంటనే.

"వాళ్ళఊరు" అడిగింది పద్మ

"మదనాపురము"

"ఆ!"

"అమె తండ్రిగారు పేరు ఆనంద రావనుకుంటాను" పద్మఅంది. షాక్ తిన్నట్లుగా చూసాడు మోహన్.

క్షణ కాలం నిరుత్తరుడై, "అవును నీకెలా తెలుసు?" మోహన్ అడిగాడు.

"అమె మా అక్కగారు" ముక్త సరిగాఅంది పద్మ.

"అమెమీ అక్కా?"

"అవును. అమె ఉద్యోగంచేయ టానికి చెళ్ళినట్లు తెలుసుకాని వెళ్ళింతరు వాత అమెనుండి ఏ జవాబు మరేంలేక అమె ఏమయిందో మాకు తెలియలేదు, ఎంతగానో యత్నించాము. కొంతకలం తరువాత మానాన్నగారు అక్కడినుండి యిక్కడకు వచ్చారు ఉద్యోగం చేస్తు ట్రాన్సఫర్‌అయి. అమె జీవితం ఎలా సాగిందని యింతవరకూ మాకుతెలియదు అంది పద్మ. అమాటలంటుంటే అమె కంఠంరుద్ధమయింది. కండ్లల్లో తిరిగిన కన్నీటిని చీరకొంగులో వత్తుకుంది.

మోహన్‌కు అంతా చిత్రమని పించింది. ఇదంతా నిజమాఅనిపించింది. అమె మొహంలోకి తేరిపార చూచాడు. భారతి ముఖంలోని పోలికలు చాలా భాగం కనిపించాయి.

"ఏం అలా చూస్తున్నారు నేను చెప్పింది నమ్మినట్లులేదు. చూడండి నామెళ్ళో వేసుకున్న ఈ నెక్లెస్. దీనికి ఒకవైపు ఆంజనేయుడని బొమ్మ ఉంది. కాని వెనుక వైపున్న ఈఫొటో ఎవరిదో చుడండి" అంది.

మోహన్ చూచాడు భారతి నవ్వు తూన్నఫోటో కనబడింది.

కాస్సేపు నిశ్శబ్దం తాండవించింది యిద్దరి మధ్య. ఏదో ఆలోచించినవాడిలా మౌనంవాస్తేపటికి ఇలా అన్నాడు—

"పద్మా నీకైం అనుకోనంగాటే నిన్ను ఓవిషయం అడుగుతాను చెప్తావా?"

"అడుగుండా"

"నేను వివాహమైందా?"

అశ్రువులుకాస్తా తడవటాయించింది.

"కాలేదు" వెంటనే అంది.

"ఏం? ఇంకాచేసుకోలేదు?"

"ఈ కాలంలో అడ్డాయిలకు కావల సింది అమ్మాయిలకంటేమిందు వాళ్ళచే పరకట్నం. అదీవేలల్లో ఉండాలి. వాళ్ళ అంతస్తు ఏమిటి? వాళ్ళ పరిస్థితు లేమిటి? అన్నవి అవసరంలేదు. అన్న గొడ్డు-గోరు అమ్మయినా అబ్బాయికి డబ్బుదారుదొర్తేనే వాళ్ళ మెహర్లోకళ్ళ అమ్మాయిని చేసుకోవాలికి ముందుకు వస్తారు. ప్రభుత్వంవారు ఎన్ని శాసనాలు చేసినా-ఎంతగా గొంతు చించుకున్నా అవన్నీ నిటిమీద గీతలు- చెవిటివాని ముందు శంఖంఊదినట్లేప్రభుత్వం ఈ సంఘం-పయిన మార్పు ఈ సంఘంలో మార్పువస్తేనైతే వస్తుందో-వరకట్న పిశాచం మెడకు ఉరితాడు పడుతుందో ఆనాడే అవివాహిత అయినట్టి జీవితం వికసిస్తుంది. అమె జీవితం నందన వనంగా మారుతుంది. వరకట్నం యిచ్చుకోలేని నాకు వివాహం కావడం ఎలా?" అంది ఆవేశంగా పద్మ.

"మరి నా అభిప్రాయం చెపుతా: ఏమనుకోక జవాబు చెపుతావా?" అడిగాడు మోహన్.

అమె విషయాన్ని కాస్తా అర్థం చేసుకుంది. ఆతన్ని చూసింది.

"సికభ్యంతరం లేకపోతే నిన్ను నేను వివాహం చేసుకుంటాను" అన్నాడు మోహన్.

ఆ మాటలు వింటూనే పద్మకు ఏం జవాబు చెప్పాలో అర్థంకాలేదు. అలో చనలు పరి పరి విధాలా పోయాయి.

"పద్మా! నీవిందుకంగీకరిస్తే నా జీవితం ధన్యమవుతుంది. ఏ అక్కడైనా నిలువుకోలేకపోయిన నేను, నీలో అమెను-అమెగానిన్ను చూసుకుంటాను,బాబు జీవితం గురించి చెంగకూడా నాకుండదు. తల్లిలేనివాడికి నీ మాతృప్రేమలో చల్లదనం కలిగించు" అన్నాడు మోహన్ వినిదృక్కులతో.

పద్మకామాటల్లో సత్యం ఎంతగానో ఉందనిపించింది.

మనసు ఆనందహోలికల్లో ఊగిసి లాడింది.

అంగీకారంగా చూస్తూ సిగ్గు దొంతరలపోయగింతో ఒయిష్టంగా అంది చూపుల్ని నేలపైపు మరల్చి.

మోహన్ మనస్సు మధుర రాగం పాడింది. దీపావళికాంతులు పరిసాయి. "థాంక్స్ పద్మా!" అన్నాడు మంద హాస వదనారవిందుడై.

ప్రకృతి సిద్ధమైన అమృత లింగం

(శివ పేజీ తరువాయి)

కడతెరిపిలేని వర్షంవల్ల పహల్‌గాం మంత్రి, వంతతర్ని, వైష్ణోదేవికూడా యాత్రీకులు ఎంతో కష్టంతో తడుస్తూ ప్రయాణంచేశారు. అమ దేశ్యాదుని అనుగ్రహంవల్ల ఆగస్టు 3వ తేదీ పూర్ణిమ నాడు తక్కువగా ఎండకాచి యాత్రీకులందరూ బాగా దర్శనం చేసు కునేందుకు వీలుకలిగింది.

ఇక యాత్రా విధానం, యాత్రా మార్గ సంక్షేపంగా తెలుసుకుందాం. యాత్ర శ్రీనగరంలో గణపతిఅర్చనతో ప్రారంభమవుతుంది. శ్రీనగరం దాటిం తర్వాత పోడశతీర్థంలో స్నానంచేయాలి. అక్కడ శివదర్శనం చేసుకొని సిద్ధ క్షేత్రం పద్మపురంలో స్నానాదులు చేసి అవంతీపురం వెళ్లాలి. ఈ పద్మపురం తూనాడు పంపూరు అని పిలువబడు తోంది. అక్కడే కుంకుమపువ్వు పండే పొలాలు కనిపిస్తాయి. అవంతీపురం వర్ణ అవంతి 'స్వామి' అంటే 'విష్ణు' మందిర శిధిలాలు, మ్యూజియం చూడదగినవి. తర్వాత బృహన్నాగ్ బరోవరంలో స్నానంచేసి, హరిపారా గ్రామంలో హరిద్రా గణపతిని సేవించి, బలిహార క్షేత్రం చేరుకోవాలి. ఈ బలిహారం నేడు బహియార్‌గావ్‌గా పిలువబడుతోంది, తర్వాత సంగమ స్నానంచేయాలి. వక్రదరతీర్థంలో మునిగి నిత్యఋషితర్పణాలు చేసుకో వాలి. అక్కడనుంచి దేవతతీర్థంచూసు కొని విజయవిహారంలో హరిశ్చంద్ర తీర్థంలో వృషభధ్వజేశ్వరుని దర్శిం చాలి. ఈ విజయవిహారాన్ని ఈనాడు జెజ్‌బిహార్ అంటారు. తర్వాత లంబో దరి నదినిదాటి కుజవార్ గ్రామంలో కుశాపుని సేవించాలి. ఈ లంబోదరి నదిని ఈనాడు లిద్దర్ అంటారు. స్ఫటిక నిర్మలమైన తీయటి జలాలతో కనులకు విందుచేస్తుంది. ఆనదిశోభ, ఆనంతరం మార్తాండ క్షేత్రంలో సూర్యకుండంలో స్నానాదులు చేసి తర్పణాదులుచేయాలి ఈ మార్తాండ్‌నే ఈనాడు మట్టన్ అంటారు. అక్కడ మన మహానంది క్షేత్రంలోలాగ బ్రహ్మాండమయినరెండు కొలనులు ఉన్నాయి. ఈ సూర్య క్షేత్రంవద్ద ఆస్తికులు తమ గతించిన పనిపిల్లలకు తిలోదకాలు విడుస్తారు.మన ప్రాంతాల్లో బతే ఉపనీతులు, వివాహితులు జన మృతులకుతర్పణాలిస్తారు. పనివారలకివ్వరు భారతదేశంలో ప్రసిద్ధి కెక్కిన ప్రాచీన సూర్యదేవాలయ శిధిలాలు ఈ మట్టన్‌కు రెండు మైళ్ల దూరంలో మనం చూడవచ్చు. ఇది కోణార్క్‌దేవాలయంకన్నా ప్రాచీన మయింది. అక్కణ్ణుంచి దాటిలో భద్రా శ్రమం. హయశీర్షం చూచుకుంటూ పవిత్రమయిన అనంతనాగ్ సరోవరంలో స్నానం చేసి ఈనాడు విల్యన్‌గా పిలువ బడుతున్న వాలవిల్యాశ్రమం చేరాలి. అక్కడ శ్రీమన్నారాయణుని పూజించి, మహావనంలో శ్రీగణేశుని పూజచేయాలి ఈ మహావన్‌ను ఈనాడు గణేశబల్ అంటారు. ఇది పహల్‌గాం దగ్గరుంది.

ఆతర్వాత పహల్‌గాం ఎద్ద లిద్దర్' లంబోదరి నది వొడ్డున ఉన్న అతి ప్రాచీన దేవాలయం మామలేశ్వరం ఎర్పించాలి. ఈ ఆలయంలో తక్కని శివలింగం ఉంది. దాని క్రింద సుంచి వచ్చే పవిత్రజలం చిన్నకుండగా ఏర్పడుతుంది. అందులో స్నానంచేసి పహల్‌గాంలో ఇప్పటి డాక్‌బంగ్లాకు వెనుక ఉన్న భృగుతీర్థం సేవించు కోవాలి. అది భృగుమహర్షి తపోభూమి పహల్‌గాం వద్ద లంబోదరి నది శోభ అద్భుతంగా ఉంటుంది. ఈ లంబో దరి అమర్‌నాథ్ గుహాప్రాంతాలలోపుట్టి పహల్‌గాం చేరేసరికి బాగా వెడల్పైన నదిగా రూపొందుతుంది. ఓపర్యాయం ఇంద్రుడితో పోరాడి అలిసిపోయిన విష్ణేశ్వరుడు కనపడిన ఆహారమంతా తిని గంగనంతా త్రాగేశాడట. తన నెత్తిన ఉన్న గంగ తగ్గిపోవడం, విష్ణేశ్వరుడి ఉదరం పెరిగి ఉండటం చూచి శివుడు ఆయన్ను లంబోదరుడని పిలిచి దమరుకంతో ఆయన ఉదరం మీద ప్రహరిస్తే లోపలి గంగ బయ టకు వచ్చిందట. ఆకారణంగా అది లంబోదరి అయింది. లంబోదరిస్నానం భృగుతీర్థ దర్శనం ముగించుకొని రంజ సోపలం అనే పవిత్రశిలను దర్శించి అక్కడకు 9 మైళ్ళ దూరాన గల పార్వతీదేవి తపోవనం చందన వాటికి చేరుకోవాలి.అక్కడ స్థాణ్వాశ్రమంలో శివదర్శనం చేసుకొని అంతకుముందు నీలగంగలో స్నానంచేయాలి. ఈ నీలగంగపహల్‌గాంకు అటున్నరమైళ్ళ దూరంలోఉంది. చందనవాటికనే నేడు చందన్‌వాడీఅంటారు. ఇక్కడ యాత్రీ కులు ఒకరాత్రి దేరాలలో విశ్రమిస్తారు. చందన్ వాటి దాటి పోషాఖ్య పర్వతం మీద ఎక్కాలి. దీన్నే 'పిస్సుఘాటీ' అంటారు. నిట్రంగా చాలా భయంకర మైన ఎత్తు, బండలు పట్టుకుంటూ ప్రాకాలి. ఒకప్పుడు జరిగిన దేవాసుర సంగ్రామంలో చనిపోయిన రాక్షసుల ఎముకల పోగే ఈ కొండ అంటారు. పిస్సుఘాటి దాటింతర్వాత ఎత్తయిన శేషనాగ్ సరోవరం ఎంతో కష్టంగా చేరుకుంటాం అందాలు చిందే ఆ అద్భుతమయిన హిమానీనదం ను చూచి నప్పుడు మనకు కలిగే అనుభూతివర్ణనా తీతం. పూర్వకాలంలో ఒక రాక్షసుడు వాయురూపంలో జనసంక్షోభంచేస్తుంటే విష్ణ్వాదేశంమేరకు వాయుభక్షకుడయిన శేషుడు తన సహస్రఫణాలతో ఆ రక్కసుని శక్షించాడట అచోట. శేష నాగ్ తర్వాత ఆ యాత్రలోకల్లా ఎత్త యిన మహాగునస్ (మహాగణేశ్) శిఖరం 14,500 అడుగులు ఎక్కి 'పుష్పాధర్' అనే బ్రహ్మాండమయిన లోయలోకి దిగు తారు యాత్రికులు. అచోటంతా రంగు రంగుల పూలతో నిండి ఆ అమరేశ్వ రుడికి గాను ప్రకృతిమాత సంతరించిన పుష్పపాత్రగా కనిపిస్తుంది. ఆ తర్వాత సాంధ్యనటనం సమయాన విడిపోయిన శివజటాజూటంనుంచి వెలువడిన పంచ గంగాధారలు, 'పంచతరంగిణులు'పంగ మించే పరమ పవిత్రక్షేత్రం పంచ తరణీ చేరుకుంటారు. శేషనాగ్‌లో 2వ రాత్రి పంచతరణీలో మూడవరాత్రి యాత్రికులు విశ్రమిస్తారు. పంచతర్నికి అమరగుహకు మధ్య ఒక ఎత్తయిన కొండ ఉంటుంది. మరునాడు అంటే పూర్ణిమ నాడు తెల్లవారు జాము యాత్రికులు ఆ కొండ నాటి అమరావతి లోయ చేరుకుం టారు. గుహ ఒక మైలుదూరాన ఉండ గానే గుహ క్రిందుకుండా బయలుదేరి మంచుదిబ్బల క్రిందుగా ప్రవహిస్తూ అమరావతి నది బయటకు వస్తుంది. ఆ పరమపవిత్రమయిన నదిలోని మంచు నీటిలో స్నానంచేసియాత్రికులుదాదా రెండు ఫర్లాంగుల మేర పేరుకున్న మంచుదిబ్బ మీదుగా నడిచి పవిత్ర గుహాలయాన్ని చేరుకుంటారు. గుహ 60 అడుగులు పొడుగు, 30 అడుగుల వెడల్పు. 20 అడుగులు ఎత్తుగా ఉం టుంది. అందులో ఒక మూల 7 అడు గులు ఎత్తు, నాలుగడుగులు వ్యాసం కలిగిన్నటికకాంతితో వెలిగే పవిత్ర అమరేశ్వర రసలింగందర్శనమిస్తుంది. 2.3 అడుగుల ఎత్తు 10 అడుగుల చద రపు హిమపీఠంమీద ప్రకృతి సిద్ధంగా ఏర్పడిన ఆ అమృతలింగ దర్శనం కావడంతో యాత్రికులు కామువడిన యాతనలన్నీ మరచి ఆనందంతో ఊగి పోతారు. అమర్‌నాథ్‌కీ జయ్ అనే ఆనంద నినాదాలతో గుహ ప్రతిధ్వ నిస్తుంది. ఇతర జీవజంతుజాలం ఏమీ ప్రాకుకని ఆశీతల ప్రదేశంలో ఆ లిం గాన్ని వదలక ఎప్పుడూ రెండు పావు రాళ్ళు ఉంటాయి. వాటి దర్శనం చాల గొప్పవిషయంగా భావించుకుంటారు. యాత్రికులు, ఇంకో ఉల్లాసకరమయిన విషయమేమిటంటే ఆ పర్వతినానవచ్చే ఆదాయంలో కొంతభాగం అక్కడి కొందరు మహమ్మదీయమతీయాలకు చెందుతుంది. వారలకు గూడఅందులో భాగస్వామ్యముంది.

అమృత ఘనీభవమైన ఆ కంగ మూర్తి ఎదుట భారతదేశమంతా జలిపై మోకరిల్లుతుంది. శ్రావణపూర్ణిమనాడు గుహలో మైనుంచి అమరజలం బొట్లు బొట్లుగా పడుతుంటుంది. ఐతే చిత్ర మేమంటే ఒక మూలపడే అజలం మాత్రమే లింగంగా ఘనీభవిస్తుంది. కాని యితరచోట్లపడే నీరు ఘనీభవిం తదు. ఈ సంవత్సరం మాతో కలిసి మహాలింగ దర్శనం చేసుకున్నవారిలో భారతదేశంలోని అన్ని ప్రాంతాలవారు ఉన్నారు. భాషలు వేషాలు, ఆచారాలు వేరైనా వారందరి హృదయాలు ఒకే భావలహరితో, భక్తిభాగీరథితో నిండి పోయాయి. అందరినోట ఒకే నినా దం-అమర్‌నాథ్ భగవాన్‌కి జయ్ ఒకేమంత్రం. ఓం నమశ్శివాయఅంతే. అరవయికోట్ల భారతీయులహృదయాలు భక్తితో తరిగి, కదుడుగట్టి, ఒక ముద్దగా రూపొందిన రసలింగంఅమృత లింగమే శ్రీ అమర్‌నాథ్ అనిపిస్తుంది. దానికదే సాటి.

(ఆకాశవాణి సౌజన్యంతో)

కావలెను

మాకాత్రెట్లుమరియు బెడ్‌షీట్లుకురిపైలు గాను, హోల్‌సేల్‌గాను ఆర్డర్లు బుక్ చేయుటకు ఏజంట్లు కావలెను. ఆకర్షణీయ మైన కమీషన్ ఇవ్వబడును. వ్రాయండి:- భారత్ టెక్స్‌టైల్స్, భవాని (పి.ఓ), తమిళనాడు. అనుభవంగల ఏజంట్లకు ప్రాముఖ్యత ఇవ్వబడును.

(ఆర్-7100)

పూర్తి యౌవనమును అనుభవించుటకు స్త్రీ పురుష సుఖ వ్యాధులలో దీర్ఘ కాలానుభవం గల అఖిల భారత ప్రఖ్యాత గాంచిన

డా. రాజా (Govt Regd. లో నమోదులు

ఉన్నారు. మీరు నిరుత్సాహం పడకండి. సంతోషం, శక్తి నూరింపుట మీదగ్గరే వ్యాధులను బట్టి ఇవ్వబడుతుంది. వలనను అనుసరించి ప్రత్యేక పద్ధతుల్లో పరిశోధనలు చేసి చికిత్స చేయబడును మరొక్కసారి చూడగా చెప్పబడుతున్నది. పరీక్షించి చికిత్స వలన మీయొక్క తీవ్రతగలవి రాజాలా రోగాలు, యౌవనము కలుగును. సమయము తరువాతను 8 నుండి సాయంత్రము 9 గంటల వరకు.

రాజా డిస్పెన్సరీ

ఫోన్ : 52519

స్టేషన్‌రోడ్, సికింద్రాబాద్, ప్రధాన పోస్టాఫీసుప్రక్క హైదరాబాద్ - 500027

(Khan & Sons)

బీడీలు త్రాగేవారికి శుభవార్త !

ప్రథమ 20 సూత్రాల ఆర్థికకార్యక్రమం ప్రకారం ప్రతిరోజు అమ్ముడుపడుతున్న మా సుప్రసిద్ధ బీడీ బీడీల రేట్లు తగ్గించి యున్నాము.

తగ్గించిన ప్రకారం క్రొత్తరేట్లు:

1 సంచి బీడీ 80 జంబిల్స్ (సు 10/ డస్కాంటుతో)	రు. 432-00
చిల్లరగా ప్రతిఖండిలో రు 20×20 = 400 బీడీలు	రు 5-50
20 బీడీలుగల చిన్న పొట్ట	రు. 0-30

తయారు చేయువారు: **మద్రాసు జాడీ బీడీ ఫ్యాక్టరీ**

పాతబోయిగూడ, సికింద్రాబాద్. ఫోను: 72694

(Jam-Beed)

'అవసరాలకు అనుగుణమైన' మూడు కొత్త పాలసీలు

మీ భవిష్యత్తును శోభాయమానంచేసేందుకు

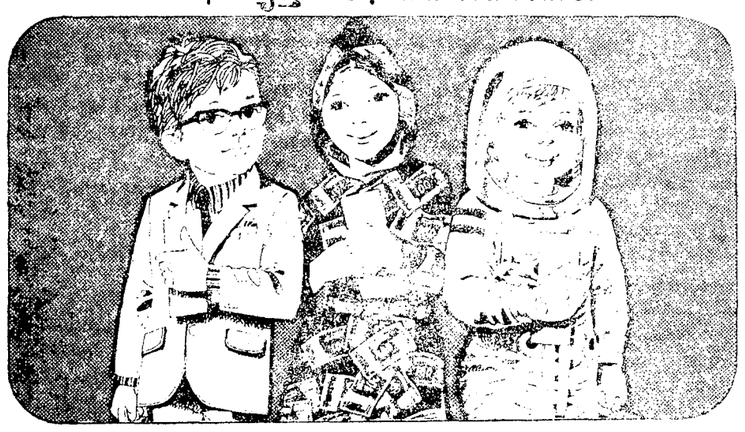

ఎల్ ఐసి వారి 'మనీ బ్యాక్ పాలసీ'

● అవసరమైనప్పుడు సొమ్ము ● తర్వాతగా తిరిగి అందే వీలు ● జీవిత భీమా

పాలసీ కాలపరిమితి తీరేలోగానే, నిర్ణీత వ్యవధులలో సొమ్ము తిరిగి లభించే సదుపాయం ఉన్న అద్భుతమైన 12 ఏళ్ళ లేక 15 ఏళ్ళ పాలసీ.

ఉదాహరణ: 12 ఏళ్ళ పాలసీపై, భీమా చేసిన సొమ్ములో 20% 4 ఏళ్ళ తర్వాత మీరు అందుకుంటారు. మరో నాలుగేళ్ళ తర్వాత మరో 20%, మిగిలిన 60%, 12 ఏళ్ళ పూర్తికాగానే. ఒకవేళ 12 ఏళ్ళలోగా మరణంగానీ సంభవిస్తే, భీమా చేసిన పూర్తి సొమ్ము, ముందే చెల్లించిన బోనస్ సొమ్ముతో ప్రమేయం లేకుండా, చెల్లింపబడుతుంది. మీకు సమయానికి సొమ్ము చేకూరుచుండుటలో బాటు, పూర్తి భీమా రక్షణ సమకూర్చే సాటిలేని పాలసీ.

ఎల్ ఐసి వారి 'క్యాష్ అండ్ కవర్ పాలసీ'

● నిర్ణీత వ్యవధులలో సొమ్ము తిరిగి లభించే సదుపాయం ● విస్తరించబడే జీవిత భీమా ● ప్రతి లేక సంవత్సరంలో వాయిదాల సొమ్ము గ్యారంటీగా చెల్లింపబడుతుంది.

ఉదాహరణ: రూ. 10,000సు తీసుకున్న 20 ఏళ్ళ పాలసీ మీద అందుకి రూ. 5000 4 సమాన వాయిదాలలో-రూ. 1250/- పూర్తయిన ప్రతి సంవత్సరాలకు లభిస్తుంది. 20 ఏళ్ళకాగానే, మిగిలిన సొమ్ము మాత్రం చెల్లింపబడిన చెక్కు లభిస్తుంది. ఒకవేళ 20 ఏళ్ళ పూర్తయేలోగా మరణించడం సంభవిస్తే, రూ. 5000/- చెల్లింపబడని వాయిదాల సొమ్ము తోనూ, చెల్లింపబడుతుంది. 'మనీ బ్యాక్ పాలసీ' లాభాలతో కూడిన కొత్తదనం చిందే పాలసీ

ఎల్ ఐసి వారి 'ప్రోగ్రెసివ్ ప్రొటెక్షన్ పాలసీ'

● ప్రతి కార్యోన్ముఖుడు చిలువ పెరుగు తూంటుంది.

ఉదాహరణ: రూ. 10,000సు 20 ఏళ్ళకు తీసుకున్న పాలసీ యొక్క భీమా రక్షణ 5 ఏళ్ళకాగానే రూ. 15,000సు దాటింపబడే మాదుతుంది. (అనంగా చెల్లింపబడిన ప్రీమియం మామూలు రేట్లలోనే-అయితే పెద్దవి పరీక్ష అవుతేదు) 10 ఏళ్ళ పూర్తకాగానే మన్నా భీమా సొమ్ము రూ. 20,000 అవుతుంది. పైకోటాన్నున్న యివన్నీటిలో బలే అనువైన పాలసీ.

సీనియర్ డివిజనల్ మేనేజర్, లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా జీవన్ ప్రకాశ్, పెద్దకాపులియట్ రోడ్, హైదరాబాద్ 500 004

అయ్యా